

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravištvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Jugoslovansko bojišče.

Nenadejana vest iz Carigrada deha denes. Izredni svet turških oblastnikov je sklenil 10. t. m. dovoliti premirje na šest mesecev, do konca marca prihodnjega leta. Torej ravno čez zimo, ko Turčija vojevati ne more! Le njej bi to premirje koristilo. — Ali bode Srbija to premirje sprejela, ali bode Črna gora zdaj s tem zadovoljna, ko sta obe v najlepšem upanju, uničiti turške obkoljene vojske?

Ker je Rusija ona velemoč, ki je prva nasvetovala Turčiji, naj ponudi Srbiji in Črnej gori premirje na pol leta (!) bodo najbrž Srbi v obeh kneževinah radi ali neradi morali prevzeti to carigradsko premirje. S kakšnimi pogoji, o tem ne moremo ugibati, skoraj bomo čuli. Kaj bode z vojskami? Je-li bodo pol leta stale tam, kjer so?

Turki bodo mej tem časom pred celo Evropo imeli in morali pokazati, da morejo svoje obetane reforme, in one, ki jih vele-vlasti od njih terjajo, zares izvesti v dejansko življenje. Tega pa po našem prepričanju ne bodo mogli dokazati. Nemaajo več moči zato. Sramota za njih dovolj velika, da morajo tako poniževalno premirje prevzeti. To je dokaz turške popolne oslabilosti. Zato pa nij še konca in ga nij v orientalnem razvoju, tudi če Srbi pristopijo v premirje.

Po Bulgariji se gode nove turške ne-usmiljenosti. Iz Sofije se „Pol. Corr.“ piše, da so se osnovala turške roparske čete, ki se nič za vladno ne zmenijo temuč plenijo, po-

žigajo in more mej kristijani okolo Pljevn, Mudvenje, Torosa, Mitrovolja in drugod. Prej ne bode reda, predno nij Bulgarija od Turkov osvobojena, ruska ali samostalna. prvo še bolje, ker sama i se ni vladati ne znala, tako dolgo tlačena bivša.

Iz Peterburga se „W. T.“ javlja, da so iz Deligrada ruski prostovoljci naznanili, da bodo oni na svojo pest z orožjem v Bulgarijo udarili, splošen vstanek tam naredili in jo osvobodili, če bi srbska vlada daljše premirje s Turčijo naredila. Ruski prostovoljci pravijo, da njih nobeno premirje ne veže.

Iz Podgorice se poroča, da so Črnogorci pri Spužu na južnej albanskej meji 9. t. m. bitvo s Turki bili, a izid nij še znan.

Za koga delajo nemškutarji.

Bog ve kolikokrat smó uže opominjali naše nemškutarje, to je tiste ljudi našega rodu, ki niso Nemci, pa z Nemci strankarji proti nam domačinom Slovincem glasujejo, tiste, ki pravijo da so „Kranjci“, pa Slovenci ne, — da, ali ne vedo kaj delajo, ali pa so grdi in zaničevanja vredni iz dajniki svojega jezika, Iškarijoti svoje slovanske domovine.

Pred nekoliko leti še je bilo nemškutarstvo nekoliko razumljivejše nego je zdaj. Tačas Slovana še nikjer v politiki videti nij bilo niti slišati. Tačas je mogel še kdo verjeti g. Dežmanu, da je on nemškutar in protivnik slovenske šole in slovenskega uradovanja etc, samo iz praktičnega stališča, ker je Slovincu včasih koristno, če se nemškega jezika nauči, ker more iti na zgornje Štajersko „havzirat“,

ker je literatura velika ali kar si bodi. Dan denes, ko uže vsak politični otrok vidi, da baš naše „liberalno“ avstrijsko Nemštvo ves svoj liberalizem brez vsega pomisleka zataja in proč meče, kadar ga je treba rabiti do Slovanstva, dan denes ko se ta liberalizem uže brati s starim sovražnikom naše dežele, s Turkom in to vse le iz sovraštva do našega rodú, do Slovanstva, in iz praznega neumnega strahu pred Slovani, — zdaj bi se moral uže sam Dežman (celo ta!) ustrašiti, kam je prišel, ko bi imel le še kaj politične vesti.

Kajti glasila našega nemštva in nemškutarstva s strahovito resničnostjo pripovedujejo, da nas, da Slovanstvo sovražijo in v vsem svojem politikovanju le proti Slovanstvu delajo. Tako prinaša tudi „Neue Freie Presse“ od vtorka uvođen članek, v katerem v divjem srdú na vse slovansko hujska Nemčijo in celo Avstrijo proti Rusiji, zlasti pa prvo, češ, da mora braniti, da se nam na jugu ne ustanovi jugoslovanska država, da more biti proti razširjenju Slavizma itd. To se ve, da govori o votlem strahu „panslavizmu“ in njegovej nevarnosti, — fabule, katerim uže noben pameten človek ne veruje v Evropi razen nekih Nemcev.

Pruska Nemčija, katerej na strani preži okrepljena Francoska, bode se sicer najbrž varovala in premislila napadati Rusijo po svetu „N. Fr. Pr.“, ali pa turkofilskim nemškutarjem za ljubo meč potegniti za ohranjenje črvojedne Turčije. Na severu Nemčije so namreč bolj hladne krvi v računih, nego naši z judovskim in se svežim renegatskim sokom napojeni švabski protivniki, kar bode za zdaj

Listek.

Pavla.

(Poslovenil F. H. Radoljski.)

II.

(Dalje.)

Gospa Dalova vstopi in kmalu potem majorjeva žena, gospa Stalova. Ko sti zgornjo obleko odložili, ter se vzajemno pozdravili, šli sti v drugo sobo in se vseli k lepej mizici. Tudi Pavla je morala svoj prostor zapustiti ter iti k gostom.

Albin pak, kojemu se je uže na obrazu poznalo, da gostje nijso njemu po godu, poslovi se ter gre k očetu. Ko počasi po stopnjicah koraka, misli si: „Kaj neljubo bi mi bilo, ko bi oni zajčji častnik cvetlico odtrgal, kojo sem sebi namenil. Strašno bi bilo to, a s trdno voljo se vse premaga in tudi jaz dobim Pavlo z božjo voljo in na pošten način. Pavla se svojim dobrim in gorko čutim srcem naj bi postala soproga onega ruji-

niranega gizdalina? Ne, ne, tako gotovo ne, kakor se jaz Albin Linek zovem.

Colni oskrbnik, Albinov oče, dolg in suh mož kakovih petdesetero let, mirne in flegmatične čudi, sedel je pri mizi v svojej sobi. Ko Albin vstopi, povzdigne oči, ter mu pomigne.

„Imate li dosta posla, ljubi očka? vpraša Albin.

„Ne, mi-li imaš kaj povedati?“

„Ne, posebnega nič; mati se z gosti pri kavi posvetuje, a jaz tem prišel rajši k vam, če vas se svojo navzočnostjo ne motim,“ pravi Albin vsedši se.

„Torej mati ima pohod?“ vpraša gospod Linek, sname očala z nosa in položi pero na mizo.

„Zdaj ko se spodaj zabavajo, skušajva se tudi midva po svoje.“

„Povej mi torej, kaj novega znaš.“

„Častnik Strle vas bode zvečer pohodil.“

„To nij izredno; meni pak in mojej sobi ne bo njegov pohod veljal,“ smeje se oskrbnik,

„Da, nocoj bo tako, kakor sem rekel,

prosil vas bo namreč Pavle, ker ste njeni stric in varuh.“

„Tako?! Pavla pak mora sama razsoditi, je-li mara zanj ali ne. Meni on nikakor ne dopada, ker je gotovo Pavle imetek oni magnet, ki ga na-se vleče. A če ga na vsak način hoče — naj ga pa ima. Da bi jej brnil do tega nemam pravice.“

„To je določno, — in če me vse ne moti, je častnik igro uže dobil, ker se mu je Pavla uže vdala. A omeniti je še drugih stvari.“

„Namreč, da bi tudi ti rad deklico dobil, hej?“

„Pustiva to,“ reče Albin naglo, mislim, da moje vedenje nij ono kakovnega sentimentalnega zaljubljenca.“

„Bog ve, da ne. A imaš svoje posebnosti, in za tem hladnokrvnim vedenjem skrivaš drugačne čute. Meni bi bilo ljubo, ko bi te videl s hčerjo svojega umrlega brata srečnega.“

„Prepustite me svojej osodi. Ko bi hotel Pavlo za svojo soprogo, morala bi tudi postati; a nadaljujva pogovor o častniku; bo-li Pavla s tem tepcem srečna?“

evropskemu miru na korist, če se stvari posebno ne premené.

Avstrija pak ima v zvezi z Rusijo najgotovejšo prihodnost. To se menda že najvišji krogi izpoznali. Kdor jo ščuje proti Slovanstvu, katero daje Avstriji nad polovico zvestega prebivalstva, ščuje na njeno največjo škodo in pegubo. Kdor pa izmej naših deželnih rojakov tem nemškutarskim ščualcem pomaga, ta dela sramoto svojemu slovanskemu rodu, svojej krvi, ta pljuje v skledo, iz katere je najprej jedel, ta je zanikern ptič, ki onesnažuje gnjezdo, v katerem se je rodil, — ta dela za tujce, kateri ga v duši sami ne spoštujejo.

Rusija in Avstrija.

Nekatere nemške novine so si na vse kriplje prizadevale dokazati in dopovedati, da je Avstrija od Rusije ločila se, da Sumarakov nij nič opravil na Dunaji, da je zdaj zveza Anglije in Avstrije verjetna, katerej pritrjuje tudi Nemčija. Vse krivo!

Kajti zadnja vladna dunajska „Pol. Corr.“ prinaša sledeče pismo iz Peterburga: „Grozničava razburjenost, ki je tu vladala dozdej, umaknila se je precej pomirjenemu in zapeljivemu mišljenju, ker se zdaj poslanje grofa Sumarakova-Elstona smatra kot uspešno. Ruski vladni krogi naravnost svoje zadovoljstvo o tem izrekajo, ker je zdaj Rusija zvezana z Avstrijo, v stanu, svoje predloge pri porti energično podpirati. Skupno delovanje Rusije in Avstrije daje obe državam videz, da sta mandatari Evrope, in je tudi sporazumljenju teh dveh velešil pripisati, da se je složnost evropskih oblastij ohranila in je Turčija v odbitju mirovnih uvetov osamljena ostala . . . Kot znamenje, kako resen je sedanj položaj, in kako je ruska potrpežljivost že blizu kraja, naj bode to, da je Ignatiev z rodovino že na potu v Carigrad bil, ali poklicali so ga v Livadijo nazaj, da je počakal Sumarakova in novih instrukcij. Tjakaj je šel tudi carjevič naslednik, da se udeleži osodepolnih posvetovanj, katerih obseg se lahko ugane.“

Ta oficijozna izjava priča, da so naši nemškutarji in Nemci prezgodaj triumfirali ali pa nič vedeli nijso. Videti je, da sami Andrassyjevi listi s svojim mojstrom vred ne

vedo kaj se je godilo in dogovorilo prej v Zakupih mej carjema in zdaj s Sumarakovim. Na spomlad ali morda še prej utegne Andrassy iz ministerstva stvari — izseliti se.

O položaji.

Iz Dunaja 10. okt. [Izv. dop.]

Predvčerajšnjem se je pisalo, da ima Avstrija Bosno in Hercegovino posesti, Rusija pa Bulgarijo, včeraj, da se ima sniti kongres evropskih diplomatov, danes zopet, da je vse, kar se je toliko dnij preje za gotovo smatralo, le kombinacija, ter da na vsem nij niti betvice resnice. Pri takovih govoricah i kombinacijah o uspešnem reševanju orijentalnega vprašanja, kedo ima svojo korist? Nihče drugi nego Rusija. Vse taženje ruske politike ima svrhu, za sedaj dobiti časa. S tem, da se danes jedno, jutri drugo vprašanje diplomatom velešil v glavo tihotaplja, da predlog za predlogom v minolost hiti, ne da bi se sešel, oborožuje Rusija, pripravlja se v Atenah na vojsko, skuplja, izbira i vadi Rumunija vojsko. Knez Rumunov je izdal 8. t. m. povelje, da se imajo reserve i teritorijalna armada po divizijah k vojaškim vajam sklicati. Vojnemu ministru se je za to dovolilo dve sto tisoč lir.

Morda smo velikej vojski bliže, nego si kedo misli. Kajti, da bi se sešel kongres, je valjda verjetno. Tekmovanje mej Rusijo in Anglijo, lov za koristjo od strani družih velešil, trdovratnost Turčije i vojevit duh Jugoslovanov so faktorji, kojega produkt more jedino večja vojska biti. Kongresna ideja, ki se je pred par dnevi še toliko dopadala, izgubila je že danes svoj čar. Jedina možnost reševanja orijentalnega vprašanja odbila bi se gotovo od Turčije. Nikdo, trdi najboljši prijatelj Turkov, ne verjame več, da se ima ali more Turčija rešiti. Prav dobro opisuje včerajšnji „Neues Wiener Tagblatt“ pod naslovom „Zur Zerstreung des Patienten“ sedanj položaj, v kojem se nahaja Turčija.

„Dva zdravnika se srečata in jeden pravi svojemu kolegi, da prihaja ravno od nevarno bolnega, kateremu je nogo odrezal. „Ali se nadejate, da ga s tem rešite,“ vpraša drugi zdravnik. — „O ne, nij najmanjšega upanja nemam.“ — „Zakaj mučite torej bolnega še z rezanjem?“ „Bolnik se mora vendar razmisliti,“ odgovarja človekoljubni zdravnik v

tej anekdoti. — I radi tega izmišljajo za vsak dan novih receptov za bolno Turčijo. Ako je še včeraj govorilo se o kongresu, nij danes več sledu o tem. Zato pa je že nek takozvani „predlog“ v vidu.

Zastopniki vseh velešil, naj bi se sešli v Carigradu, ter se na podlogi berlinskega memorandumu posvetovali s turškimi ministri, je-li bi ne bil mogoč Andrassyjev „status quo amelioré“. Takove reforme nai bi potem svojim vladam predložili v odobrenje, a sami so konstituirali kot vedna varuhinja reform, ki bi jih naj Turčija upeljala. Uže star projekt; sigurno neizvedljiv! Kaj se hoče s tem doseči? Diplomati so večinoma brez sveta i s takovimi predlogi se hote za trenotek rešiti iz zadrege. A Rusija pri tem dobiva časa dovolj, da se organizira. Nikdo ne verjame več, da bi Rusija dopuščala razreševanje slavjanske bodočnosti oziroma o poginu Turčije diplomatom a la lord Derby. Gordiški vozle bode razsekal slavjanski meč. Za ta slučaj bodemo Avstrijci ali neutralni, ali pa z Rusijo, tako se je zagotovilo grofu Sumarakovu za ruskega carja. S tem si vsaj ne škodujemo, akoravno bi pri tako važnih dogodkih Avstrija kot prva mejašinja Turčije, broječa veliko večino svojih podložnikov slavjanske krvi lahko častnejšo vlogo igrala. Magjarstvo je utihnilo kot polit pudelj, ker je minister Tisza primoran bil v smislu avstrijskih krogov na znane interpelacije odgovoriti. I naš vstavoverski Nemeč? Saj mu uže pred Magjarom stoje lasje po konci, kako bi se on še z Rusom rogoboril!

Iz turškega taborja

se piše „N. W. T.“ mej družim:

„Dopisniki so z bojišča večidel odšli v svoje domovje, ker se misli, da se bode primirje obnovilo. A niti Srbi niti Turki se za primirje ne brigajo, posebno glede manjših oddelkov ne. Na Moravi večkrat Srbi alarmirajo turške predstraže, na turške strani pa si Fazli in Mustafa-paša napravljata to veselje, da tu pa tam dasta kakih šest ujetnikov na kolec nabiti ali pa na kak drug turšk način s tega sveta spraviti. Sicer se pa trdi, da Ahmed-Ejub ne dopušča več takih zverstev, kakoršna so se prej godila, odkar je nekaj Angležev v ostrogu; kajti Angleže Turek

„Lehko bi se dvomilo.“

„A vaša dolžnost potem je, skrbeti, da je ne dobi.“

„Moj brat mi je še na smrtni postelji željo izrekel, naj pustim Pavlo samo soproga iskati si.“

„Moja misel tudi nij, da bi Pavlo na kakov način silili, nego ženitev naj bi se pred dvema letoma ne pripustila.“

„Ta predlog se mi dozdeva dober — bom si premislil“ reče gospod Linek in noslja. V tem hipu se čujejo teške stopinje po stolbi in kmalo potem vstopi častnik Strle. Albin se poslovi ter gre na vrt. A njegovi vedno vedri lici bili ste zdaj nenavadno bledi pa resni.

III.

Pavla je imela mnogo opraviti s čajem, kateri je gostom pripravljala; mej tem vstopi Albin, vrže suknjo in klobuk na stol, ter jo vpraša: „Ali je bil oče uže tu?“

Pavla se je morala nanj ozreti, tako trpko resen mu je bil glas, ter zapazila je nenavadno blede obličje njegovo. „Ne, potem odgovori Pavla, „pride pak kmalu in . . .“

„In pripelje seboj častnika,“ pristavi Albin osorno.

„Istina. Vidiš torej, da je prišel, akoprav si se hotel rotiti, da ga ne bo“ pravi Pavla, veselo smijoč se.

„Ko bi bilo od mene odvisno, vzeli bi ga uže davno bili vsi vragovi,“ reče Albin in vzdihne.

„Dozdeva se mi, da si jeze bolan postal, ker si se prevaril,“ smeji se Pavla.

„In ko bi tako bilo?“

„Kozarec čaja bi ti ponudila z vljudno prošnjo, da bi pamet svojo zopet rabiti blagovolil,“ odgovori Pavla, ter mu ponudi čašo s čajem.

„Jeza greje človeka,“ pravi Albin, zopet norčevaje se, „zato se hočem z mrzlo vodo ohladiti,“ pri teh besedah v resnici izprazni kozarec vode, potem se pak vsede k glasoviru in prične igrati.

„Oj, ko bi znal peti, bi vendar še kakovo veselje imela s tobom; a odkar si jel obiskavati višje šole, nijsem še nijedne pesmice iz tvojih ust slišala, in strije trdi, da

si svoj lepi glas izgubil „Res prav škoda,“ še pristavi in posluša stopinje, ki so se od strijeve sobe vedno bolj bližale.

„Vsaj se svojim častnikom lahko žvlžgaš, kar ti je drago,“ odgovori Albin, igrajoč „dijaški stopaj.“ A misli si: Prav veselje imam, onega napetega bedaka nocoj prisiliti, da nam bode svoj pevski talent pokazal.

V tem trenutku vstopita gospoda Linek in častnik Strle. Ta je bil jeden onih navadnih častnikov, kojih vidimo mnogo v vsakej garniziji; narava mu je podarila lep obraz in dvoje plavih očij. Obleka mladega moža je bila vedno prav okusna. Znal je izvrstno plesati in kvartati, in bil si je svest teh prednostij. Pri lepem spolu imel je srečo, kar se je pa moral zahvaliti, — vsaj sam je bil teh mislij — svojemu mojsterskemu petju.

Naj bi pak prave duševne vrednosti v njem iskali, — preverili bi se, ka je jednak orehu z zdravo krepko lupino, v katerem jedra nij; glava mu je bila blaženih mislij prazna, kakor srce blazih čutov. Na svetu mu je bilo trojno najljubše: svoj lastni „jaz“,

jako obraja, pa ima tudi uzrok. Navzlic temu pa ipak ujetniki iz turškega ostroga na skrivnost način izginjajo. Fazli-paša pošilja z močno eskorto po kakih dvanajst vjetnikov v Niš, češ, da si v taboru niso življenja svesti. Eskorta jih pelje večidel, namestu v Niš, do skrajnih predstraž, pride kmalu nazaj, ter običajno javlja, da se je vjetnikom posrečilo uiti. A vojaki spremljevalci skrivaj vse drugače pripovedajo: Predno napoči dan, ali pa v večernem mraku, ženo vjetnike v neko posekovo, tam jih po dva pa dva zapode v grmovje in jih začno klati. Noč in dan stoji tam straža, ki z nabito puško radovednim brani, da ne pridejo preblizu. Turški bajoneti tako dobro sekajo, da se srbske glave po več korakov daleč trkljajo, da jih morajo potem iskati ako jih hote zagrebsti. — Še hujše pak se godi ženskam. Divji turški vojaki ustrezajo v navzočnosti častnikov svoje pohotnosti, v čemer se posebno Egipčani odlikujejo. Potem pa jih nalagajo na kola in jih pošljejo večidel v Sofijo, kjer jih čaka še nemilejša osoda.

Niti državnemu niti zasobnemu srbskemu imenju se ne prizanaša; krasne gozde Turki sekajo ali pa požigajo. Turški generali pa so začeli še drugo špekulacijo: po srbskih poljih potrgajo koruzo, nalože jo na vozove in jo prodajejo za ničeve cene vidinskim čifutom. Vse ceste so polne teh karavan, ki vozijo koruzo, in za armado zaradi tega še voz nij dobiti. Ako pa Bulgari za rekvirirane vozove kaj zahtevajo, razpode jih z biči.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 11. oktobra.

V **Dalmaciji** so bile volitve za deželni zbor 9. okt. razpisane. Upamo za gotovo, da bodo slovanski narodnjaki povsod sijajno zmagali, nasproti priseljenim Italijanom in renegatom, ki so to, kar pri nas nemškutarji in se tudi ustavoverce zovejo.

Češki „Narodni Listy“ zavračajo naj-novejšo brošuro dr. Edv. Gregra, češ da je v njej izrečeno le osobno njegovo mnenje, ne pa program mladočeške stranke, posebno kar se tiče misli o državnem pravu češkem, in pošiljanja v državni zbor.

veselo življenje i denar kot edino sredstvo, da se more človek zabavati. Prave moralne vrednosti nij bilo v teh uniformiranih prsih.

Ko je bil navzoče pozdravil, in Pavlo, koja je sramežljivo oči povesila, zaljubljeno pogledal, sede k damam, in ker so bile mej njimi tudi mlade gospodične, bil je prav na svojem polji.

Albin predlaga, naj bi kdo na glasoviru katero zaigral, ali zapel; in v istini je bila nekova gospodična s tem predlogom zadovoljna, da sede k glasoviru. In mej tem, ko je gospodična pela, imel je častnik priliko Pavli na uho zašepetati, da mu je gospod Linek obljubil njeno roko, a še le po minolih dveh letih.

„Obupati moram, draga mi Pavla, da mi uže zdaj nij dovoljeno, Te svojo last imenovati,“ pravi jej častnik s hlinjeno žalostjo.

„Vsaj sva še oba mlada, ter prav lahko čakava,“ odgovori Pavla, katera si je domišljevala, da častnika bolj ljubi, nego ga je v resnici. To se zgodi mladim deklicam mnogo-

Vnanje države.

Rumunska vlada je pri šestih senatskih volitvah svoje kandidate izvoljene pridobila.

Ruski časnik „Golos“, velik organ sicer in razširjen, vendar je čuden organ: denes je konservativen in poln diplomacije ter evropske starine, jutri je zopet nekaj bolj Slovan in naroden. To pa Rusom ne dopade. Uže so začeli po raznih krajih agitirati, da ga naročniki opuste in si naroče slovano-ljube liste ruske.

Na **Črnogorskem** bojišči delujejo ruski zdravniki so baje od ruske vlade po velje dobili, da naj tudi na desinficiranje bojnih prostorov delajo, da iz gnjilobe slabo pokopanih mrtvecev ne nastanejo bolezni.

Na **Angleškem** se z vso energijo dela in agitira zoper turkoljubo vlado. Gladstone je zopet novo pismo izdal, v katerem graja angleško vlado in njeno podpiranje Turčije, ter zahteva, da se parlament skliče. Bosna in Bulgarija morati imeti izdatno avtonomijo, sicer se bodo nemiri ponavljali.

Na **Francoskem** so bile 9. t. m. volitve županov ali mērov. Voljeni so večidel prejšnji.

Dopisi.

Iz Rojana 10. okt. [Izv. dop.] Beseda v prid logaškim pogorelcem po vašem cenjenem listu uže naznanjena, vršila se je v nedeljo večer, prilično dobro obiskana, s prilično dobrim vspehom za nesrečneže in z vso hvalevredno gladko tekočo predstavo in dobro vbranim petjem. Izvirna slovenska Ogrinčeva igra „V Ljubljano jo dajmo“, ki ima tudi to izvirno prednost, da, vzeta baš iz narodnega priprostega življenja je našemu občinstvu posebnost razumljiva in ugodna. Igrali so brez izjeme vsi dobro in posebno gladko in zvezano; rekel bi, da zato, ker tudi njim igra ugaja, ker se vsak svojo nalogo dobro nauči, ker imajo izurjenega režiserja, ker so vsi uže davno kulisno groznico prestali, ker jim je navdušeno ploskanje občinstva pogum množilo, in ker, da ne pozabim še enega faktorja, ki je potrebne važnosti, ker so imeli izbornega šepetalca. Gospodična H—ova je duhu časa jako primerno pesen „Po boju“, katero je A. Koder v mariborski „Zori“ objavil, prav dobro, razumno in navdušeno deklamovala, in naši pevci so se kakor po navadi dobro obnesli. In vspeh za pogorce? No, ta se ve da nij bil tolik,

krat. Dobrikajmo se njihovej ničemerosti, hlinimo jim strastno ljubezen, — in zmaga je naša. Vsaj je nij nobene, katera bi hladnokrvna ostala, če kdo za njo lazi ter jej prijetne reči v mlado uho šepeta.

Tudi Pavla je bila taka. Oj, kako ljubo in prijetno ji je bilo, ko ji je lepi in splošno priljubljeni častnik toliko prijaznost skazoval; in ko je pozneje tej prijaznosti še nekoliko vsakdanjih fraz dodal, katere bi izraževale ljubezen njegovo, mislila je tudi ona, da ga uže iz celega srca ljubi. A koticke svojega srca nij nikdar preiskavala, in nikdar si nij skusila pojasniti, zakaj da se zanj tolikanj zanima. Mislila je, da vse to le iz ljubezni izvira.

Naj bi se bila pak v mirnem trenotji samo sebe nekoliko premislila, preverila bi se bila, da njena prijaznost izvira le iz one nečimernosti, katera jej pravi: najlepši in najbolj priljubljeni kavalir je našega mesta, in akopram je dosta gospodičen, koje se zanj poganjajo, — je ipak ljubezen in srce meni naklonil. Pleše najprvo z menoj i. t. d. Koncert pak še, kako bo lepo, ko bom nje-

kakor si ga je neki dopisnik „Soče“, ki si je jako čuden psevdonom „Trop“ prilastil, obetal. Komur pa je znano občinstvo rojanske čitalnice obstoječe v večini iz rokodelcev, delavcev, težakov, z eno besedo ne bogatih ljudi, in kdor tudi nemale stroške, imeli smo tudi godbo — v poštev vzame, temu se bode tudi vspeh dovoljen zdel. Odpošlje se še denes g. Mateju Markiču, župniku v Logatcu čisti znesek 40 gld. s prošnjo naj jih on po svoji previdnosti razdeli, mali obolus rojanske čitalnice.

Domače stvari.

— (Tiskovna pravda) Po nemških novinah čitamo, da je poslanec Konrad Seidl vložil pred celjsko poroto pravdo zoper „Slovenskega Gospodarja“, povodom Brandstetterjeve pravde. Če je res, potem bode pri tej obravnavi ono jasno, kar je sam dr. Holcinger pred sodnijo glede Seidlovih podpisovanj itl. imenoval „noch unaufgeklärt“.

— (Osa) je pičila predvčeranjem v zvezdi v Ljubljani poštnega uradnika v zgorujo ustnico. Mož je takoj v omedlevico padel in bil tri ure nezaveden od tega osopika.

Razne vesti.

* (Umorjen fajmošter.) Blizu Innsbrucka so trije lopovi napali in oropali fajmoštra, ter ga ustrelili v njegovej hiši. Kuharica je ubežnila in šla plat zvona bit, kmetje so se vzdignili in vse tri razbojnike ujele. Jeden je iz Kufsteina, dva iz Innsbrucka.

* (Zanimiv rojstveni dan.) Na Dunaji bosta 22. t. m. dva brata dvojčka praznovala svoj 70 rojstveni dan; zoveta se Karl in Franc Otto in sta si tako podobna, da jih še zdaj človek ne more razločiti.

* (Na Ogerskem.) V velikem Varaždinu je nek kmet čakal ugrajskega župana Tornija po dnevi za njegovo hišo, in je trikrat nanj ustrelil. Drugi dan se je zločinec sam objavil pri sodniji. Župana so prinesli v bolnišnico, in so mu kroglo iz noge uže vzeli, iz prsij pa še ne. V smrtni nevarnosti je.

* (Francoski oficirji) se uče nemškega jezika na ukaz vojnega ministerstva. Znamenje, da francoska vojska namerava še enkrat v oholo Nemčijo marširati.

* (Pariški fijakerji) so leta 1875 zvozili 115 milijonov popotnikov, to je 315.000; vsak voz je poprečno peljal 473 osob, vsak dan, ob vsakej vožnji pa 31. Dohodkov je bilo 215 milijonov frankov.

gova soproga in me bodo zvali: „milostna gospa“.

A vrnimo se k Albinu in častniku.

Ko je videl naš kandidat, da častnik uže dosta časa s Pavlo šepeta, reče:

„Na splošno željo pričujočih dam, prosim gospoda častnika, naj nas izvoli sé svojim mojsterskim petjem nekoliko razveseliti.“

A Pavla si želi na tihem, naj bi njeni Alfred, častnik, tej želji ne vstregel, ker je Albin strašno razdražen izgledal in je vedela, da izmej vseh častnikovih prednostij se njegovo petje najmenj odlikuje.

Alfred je bil pak prav nasprotnega mnenja in zato se nij pustil dolgo prositi. Pel je z veliko pretenzijo nekatere uže samo po sebi lepe pesni. Šolal se je pri spretnem učitelji godbe in zato je mislil, da ga ne more noben malomestjan kritikovati, akopram glas njegov nij bil gibčen, še menj pak praktično izurjen.

Zmagonosno po končanem petji vstane in zadovoljen sam soboj in sè svojim petjem sede k gospé Linkovej.

(Dalje prih.)

Tržne cene

v Ljubljani 11. oktobra t. l.

Pšenica hektoliter 8 gld. 16 kr.; — reš 6 gld. 40 kr.; — ječmen 4 gld. 80 kr.; — oves 3 gld. 25 kr.; ajda 6 gld. 50 kr.; — prosa 4 gld. 80 kr.; — kornica 6 gld. — kr.; krompir 100 kilogramov 3 gld. 05 kr.; — fižol hektoliter 8 gld. — kr.; masla kilogram — gl. 94 kr.; — mast — gld. 82 kr.; — špeh trišen — gld. 60 kr.; — špeh povojen — gld. 75 kr.; jajce po 2½ kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 48 kr.; — teletnine 54 kr.; — svinjsko meso 50 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gld. — kr.; — slame 3 gld. 05 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 8 gld. — kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 11. oktobra.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	65 gld. 40 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68 50
1860 drž. posojilo	111 —
Akcije narodne banke	854 —
Kreditne akcije	154 20
London	122 25
Napol.	9 77½
C. k. cekini	5 82
Srebro	102 30

Vsakovrstno

bolečine v zobéh,

ki so tekar začeli gnjiti ali so uže votli, odpravi takoj in stalno slavn **indijski ekstrakt**. Brez njega ne bi smela biti nijedna družina zaradi izvrstnega njega vspeha. Jedino pravi se dobiva v steklenicah po 35 kr. in 70 kr. v Ljubljani samo pri **Edvard Mahru**. (277—3)

Na Viču pol ure od Ljubljane je

pohišstvo

z zemljiščem vred na prodaj; pripravno je za krmo in za vsako kupčijo, ker je zraven vode in ceste, v dobrem stanu, vse obokano in z opeko krito, ima veliko prostora. Tudi se dá za več let v najem. Natančnejša poročila daje iz prijaznosti opravništvo „Slov. Naroda“. (306—3)

Slovenske knjige.

V „narodnej tiskarni“ se dobé, in morejo tudi po pošttem povzetju naročiti najnovejše slovenske knjige:

1. „**Doktor Zober**“, originalen slovenski roman od J. Jurčiča. Cena 60 kr.
2. „**Kalifornske povesti**“ od Bret Harte-a. Cena 50 kr.
3. „**Tugomer**“, tragedija v 5. dejanjih. Spisal J. Jurčič. Cena 60 kr.
4. „**Na Zerinjah**“, izvirni roman. Spisal Janko Kršnič. Cena 60 kr.

Kdor

išče službo, ali pa katero oddaja, posvetstvo prodati hoče, ali kupiti namerava, gospodarstvo, ali kako graščino v najem dati želi, priporočilo za trgovino razglasiti misli, sploh pa, kdor potrebuje sveta zaradi naznanil v časopisih, naj se obrne **zaupljivo** na anoncen ekspedicijo

G. L. Daube-a & Co.

(404—14) na Dunaji I, Singerstrasse 8.

Slovenske lepoznavske knjige.

V založbi „Narodne tiskarne“ v Ljubljani so izšle in se morejo dobiti sledeče slovenske knjige:

10. oktobra:
Evropa. Panzen iz Dunaja.
Patriarh iz Padove. — Ascher iz Bolhijske Bistrice. — bar. Magdeburg iz Gradca.
Bratstvo iz Selo.
Pri slovi: Kogej iz Idrije.
Lehman iz Dunaja. — Gams, Müller iz Kranja.
Pri Mateti: Schweiger iz Dunaja.
Heier iz Trsta. — Delin iz Litije.

Štev. 68/L. o.

A. Romani in povesti:

1. **Erazem Tatenbah**. Izvirna povest, spisal J. Jurčič, velja 50 kr.
2. **Meta Holdenis**. Roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik 50 kr.
3. **Kantorčica**. Roman s pogorskega zakotja, češki spisal Karlina Světlá; poslovenil Franjo Tomšič, velja 50 kr.
4. **Prvi poljub**. Novela, spisal J. Skalec. — Na črni zemlji. Novela, spis. J. Skalec, velja 25 kr.
5. **Kazen**. Novela, francoski spisal H. Rivière, poslovenil Davorin Hostnik. — **Cerkev in država v Ameriki**. Francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik, velja 25 kr.

B. Listki v zvezkih:

- I. zvezek, ki obsega: Stenografija, sp. dr. Ribič. — Životopisje, sp. Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Prešeren, sp. Fr. Levstik. — Teletja pečena, novela, sp. J. Jurčič. — N. Machiavelli, sp. dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, sp. dr. Celestin. — Trstivo z grozdem na Ruskem, sp. dr. J. Vošnjak. — Čagava bode? Novela, sp. J. Ogrinec. Velja 25 kr.
 - IV. zvezek, ki obsega: Lepi dnevi, sp. Paulus. — Plašč. Novela. Ruski spisal N. V. Gogol; poslovenil L. Gorenjec. — Nekoliko opazek o izdaji slovenskih narodnih pesnij. Spisal prof. dr. Krek. Velja 25 kr.
- Kdor hoče katero koli teh knjig dobiti, naj piše „Narodnej tiskarni“ in jih dobi po pošttem povzetju. Vse skup se dajo za znižano ceno 2 gold.

Dorško olje

iz sale kitovih jeter,

iz Borgena na Norveškem;

rumeno 1 steklenica 60 kr.; nepremočljivo brez okusa in duha 1 steklenica 80 kr.;

sč železnim jodrom 1 steklenica 1 gold.

Da se ponarejevanju izogne vtisneno bode moje ime na vsakej steklenici.

(53—25) **Gabriel Piccoli,**

lekar, na dunajski cesti v Ljubljani.

S c. kr. av. privilegijem in kralj. pruskim ministerskim potrdilom.

Dr. Borchardt-ovo aromatično (dišeče) milo (žajta) z zelišč, za olepšanje in popravo kože in skušeno zoper vsakake nesnage na koži; v zapечатih izvornih zavitkih po 42 kr.

Dr. Suin de Boutemard-ovo dišeča pasta za zobe, najsplošnejši in najanesljivejši pripomoček za ohranjenje in čiščenje zob in zobnega mesa; v celih in pol zavitkih po 70 ali 35 kr.

Dr. Hartung-ovo olje s kitajske skorje za varovanje in olepšanje las; v zapечатih in v steklu štempljanih steklenicah po 85 kr.

Dr. Beringuier-jev dišeči kronini duh, krasna voda za duhaenje in umivanje, ki krepi in budi živeli; v izvornih steklenicah po 1 gld. 25 kr. in 70 kr.

Prof. dr. Linde-va rastlinska pomada v štanjšah, povisa svit in voljnost las in je pripravna posebno za to, da obdrži proge las na glavi; v izvornih kosovih po 50 kr.

Balzamično milo iz oljke se odlikuje po oživljajoči in ohranjujoči moči za voljnost in mehkost kože; v zavitihi po 35 kr.

Dr. Beringuier-jev rastlinski pripomoček za barvanje las, barva prav črno, rujavo in rumenkasto; s krtičami in lončki vred po 5 gld.

Dr. Hartung-ova zeljščna pomada za oživljenje in zbujenje rasti las; v zapечатih in v steklu štempljanih posodicah po 85 kr.

Dr. Beringuier-jevo olje iz zemljišnih korenin za okrepčanje in ohranjenje las in brade; steklenica 1 gld.

Dr. Koch-ovi bonboni iz zeljš, znan in skušen demač pripomoček za prehlad, hripavost, zabasanost, hripavo grlo itd.; v izvornih škatlicah po 70 in 35 kr.

Bratov Ledarjevo balsamično milo iz oja zemeljskih orehov, prijeten pripomoček pri umivanju nežne in občutljive kože, posebno damam in otrokom; po 25 kr., paket (4 kosovi) 80 kr.

Pravi ti po pripoznani solidnosti in pripravnosti tudi v naših krajih uže priljubljeni pripomočki se dobijo:

v Ljubljani pri **Franz Terčaku** in lekarju **Biršiču** in bratih **Krišper**; v Zagrebu pri lekarjih; J. J. Cejbek in Zg. Mitlbach in Flor. Kiralovic; v Celju pri Kr. Krisperju; v Reki pri drogljeru **Nikolu Pavačiču**; v Gorici pri lekarju **A. Franzoniju**; v Celovcu pri lekarjih; Ant. Beinitzu, Krainerju in Kellerju; v Kranju pri **Rajmund Krisperju**; v Mariboru pri **Mariji Zankl**; v Trstu pri lekarjih: **J. Seravallu**, **R. Zanettiju**, **P. Prendini**, **Fr. Vedovattu** in **Pavlu Rocca**; v **Be-ljaku** pri **Matevžu Fürstu**; v **Varaždinu** pri lekarji: **A. Hochsingerju** in **A. Halterju**; v **Zadru** pri parfum. **N. Androviču**; v **Karlovcu** pri **N. Slavnicu**.

Pred pačenjem in ponarejanjem svarimo ostro

Raymond & Co.,

c. k. priv. last. tovarn hygealističnih cosm. stvari v Berlinu. (97—7)

Naznanilo.

Podpisanemu likvidacijskemu odboru je občni zbor delničarjev „prve občne zavarovalne banke Slovenije“ v likvidaciji dne 28. septembra t. l. prosto prodajo bankinega nepremakljivega posestva zaukazal.

Vsled tega se bode v prvej vrsti prodala **bankina hiša št. 24**, tik zvezdnega dreveroda v Ljubljani, ki obstoji iz dveh nadstropij in je v najboljšem stanju, ker je bila pred malo leti lično popravljena; tistim, ki jo kupiti želé, se to s tem pristavkom naznani, da svoje dotične ponudbe v prvem nadstropju omenjene hiše skrajno do **31. oktobra t. l.** oddajo, kjer lahko tudi v vseh teh zadevah natančnejše poizvedo.

V Ljubljani, dne 2. oktobra 1876. (304—3)

Likvidacijski odbor

„prve občne zavarovalne banke Slovenije“ v Ljubljani.

Sedmi redni

generalni zbor

kranjske obrtnijske družbe

v Ljubljani

dne 31. oktobra 1876 ob 4. uri po polu dne

v direkcijskeji sobi te družbe.

— O D E L O —

Dnevni red:

1. Poročilo o vspehih preteklega poslovnega leta.
2. Poročilo pregledovalnega odbora.

Gospodje akcionarji, ki hočejo porabljeni svojo glasovalno pravo, prosijo se v smislu §. 10 statutu, naj svoje akcije do 28. oktobra t. l. pri družbeni blagajnici deponirajo in naj si tam legitimacijske liste vzamejo.

(308—3)

Načelnik opravnega sveta.